

cejšna vojska je šla čez julijske Alpe. Dve izbrani pretorijanski kohorti sta bili ž njo. Celo svojo germansko telesno stražo je dal cesar jim za spremstvo in ž njo vred Elija Sejana, načelnika pretorijancev.

Mrzli, pusti jesenski dnevi so se vrstili. Uporniki v emonskem in nauportskem taboru pa le niso odnehali od svojih zahtev, temveč se upirali tudi cesarjevemu sinu. Izkušal jih je z lepa pregovoriti in pridobiti. Zvesti ostali stotniki so uporabili vso svojo zgovornost, da bi vojake omečili in potolažili. Dva glavna upornika je dal Druz obglaviti, in nekaj so jih legijonci sami izročili v zapor. A trajnih uspehov le ni bilo.

Nekega večera pa je obletela vse vojake velika groza. Svetli mesec na nebu je jel hipoma bledeti, dokler ni popolnoma obledel. Bil je popoln mesečni mrak, ki so ga imeli rimski vojaki za napoved strašne groze. Preplašeni so se spogledovali.

Ta prirodni dogodek je imel tako moč do vojakov, da jih je minula vsa upornost in trmoglavost.

Najprej se je udala VIII. legija, ki se je na prigovarjanje Kalvencijevo umaknila v zimsko taborišče in prisegla zvestobo cesarju Tiberiju. Zato je Druz postavil Kalvencija na mesto umorjenega stotnika pri VIII. legiji in mu poveril popravo mostov in ceste pri Nauportu, a Aufdijen Ruf¹ je

¹ Popravki: Na str. 229, a, v. 15. od zg. in str. 235, b, v. 15. od sp. beri Aufdijen m. Aufidij. — Str. 269, b, v. 4. beri Junij m. Julij.

postal tribun VIII. legije in se je naselil v Emoni.

Ko je bil mir utrjen, se je cesarjev sin Druz vrnil s svojim spremstvom v Rim in vzel s sabo Polijona, uvrstivši ga v pretorijansko kohorto.

Flavij je zadobil obljubljeno svobodo in vzel v najem s svojo ženo Eubulo Ticijanino gostilno.

In Oklacija? Ko je prišla za temi dogodki zopet pomlad, praznovala se je poroka mlade dvojice. Bila sta navzoča oba očeta, in malobesedni Tit, oče Kalvencijev, je izpregovoril nekaj besedij o bodoči sreči poročencev: „Bogovi naj vama dodelé stalnejšo srečo, nego sta jo uživala doslej. Nihče ne vé, kaj mu zakriva bodočnost v svojem naročju. Burno je vojaško življenje, smrt gre za njim kakor senca; mnogokrat gre smrt tudi pred njim. Vesel sem, ker vidim, da rimski vojaki ne vihté samo meča, ampak tudi delajo s sekiro, motiko in lopato. Boudita vama torej naklonjena Mart in Cerera.“

Dobro leto potem ju je nebo blagoslovilo in jima dalo sinčka, ki je pa umrl v nežni mladosti. Žalovala sta za njim in mu postavila mal spominik. Morda je ta spominik isti, kakor se je našel blizu Nauporta in ima ta-le nadpis:

Titus Calventius, Titi filius, centurio VIII. legionis, et Oclatia, libertini Lucii, Exspectata, Tito dil. filio posuerunt.

